

XIV 43/26

Nr. 11 (32)

Wtorek, 20 lutego 1940 r.

Cena 5 kopiejek

NOWE ŻYCIE

Organ Grajewskiego Rejonowego Komitetu K.P.(6)B. i Komitetu Wykonawczego

Серго Орджоникидзе

Три года назад окончился один из выдающихся строителей коммунистической партии, организатор блестящих побед социалистической индустрии тов. Григорий Константинович Орджоникидзе. Это была тяжелая, незапланированная утрата. С глубокой скорбью хоронили страна своего любимца, которого ласково называли «наш Серго» по его дореволюционной партийной кличке.

17-летним юношей вступил Серго в большевистскую партию.

Уже в этом возрасте он хорошо знал, что такое страх. Только с помощью родственников ему удалось получить образование в тифлисской фельдшерской школе (на Кавказе).

В этом учебном заведении существовали социал-демократические кружки, в участииком одного из них стал Серго. После окончания школы он принимает самое активное участие в подпольной партийной работе и быстро завоевывает популярность как талантливый организатор революционной борьбы.

Парская полиция арестовала тов. Орджоникидзе под наблюдением. В январе 1906 года он был освобожден в момент выгрузки оружия для революционных рабочих. Молодому большевцу удалось добиться освобождения на поруки.

В 1906 году в Тифлисе Серго встречается с товарищем Сталиным. С тех пор тов. Серго работает под руководством товарища Сталина, преданнейшим другом и соратником которого он был до конца своей жизни.

Орджоникидзе имел счастье работать также под руководством великого Ленина Владимира Ильича Ленина любил Орджоникидзе и высоко ценил его.

За свою революционную деятельность тов. Серго подвергался частым преследованиям царских шпиков и жандармов. В 1908 году он был осужден к лишению всех прав состояния и к вечной ссылке в Сибирь, затем дополнительно был приговорен к годичному заключению в крепость. Из ссылки Серго бежал.

В 1912 году Орджоникидзе снова был сослан царскими шпиками. За боевые заслуги и за большевистскую работу

его приговорили к трем годам каторги и вечному поселению в Сибирь. Мужественного революционера заковали в кандалы, заточили в знаменитую Шлиссельбургскую крепость, а через три года этапным порядком отправили в Восточную Сибирь.

Почти восемь лет провела тов. Серго в тюрьмах, в крепости, в ссылке, откуда вернулся только после февральской революции 1917 года. Много лишений выпало на его долю. Но ничто не сломило его закаленной воли!

В 1917 году по предложению Ленина Орджоникидзе был введен в состав Петроградского комитета большевиков.

В июльские дни 1917 года культурная революция, поддержанная социальными представителями — меньшевиками и эсерами — выступила против приближающейся пролетарской революции, против большевиков. Ленину пришлось уйти в подполье. В те напряженные дни Серго по поручению Сталина дважды ездил к Владимиру Ильичу.

Орджоникидзе принимал активное участие в Великой Октябрьской социалистической революции.

Искренне после Октябрьского переворота Серго едет на Украину временным чрезвычайным комиссаром.

Когда белогвардейские генералы и интервенты объявили поход против Советской России, партия направляет Серго на различные фронты гражданской войны.

Доверенный Ленин и Сталина, верный их ученик, Орджоникидзе приобрел любовь бойцов, командиров и податчиков, которые шли за ним в бой, не щадя жизни. Храбрый и бесстрашный человек, он воодушевлял красные части, создавал армии на фронте, добивался побед. В той гигантской борьбе, которая закончилась полным разгромом белогвардейщины и изгнанием интервентов из пределов Советской страны, товарищу Серго принадлежит одна из почетнейших ролей. Боевой орден Красного знамени, которым правительство награждало его в 1921 году, был заслуженной наградой прославленного полководца.

После окончания гражданской войны тов. Серго — член

Центрального Комитета большевистской партии. Он назначается в Закавказье советскую власть, укрепляет партийную организацию.

Когда в СССР развернулась борьба за переход от восстановления народного хозяйства к его реконструкции на новой технической базе, тов. Орджоникидзе переводится в Москву и возглавляет Центральную контрольную комиссию партии и Народный комиссариат Рабоче-Крестьянских инспекций СССР. На этом посту он проработал с 1926 по 1930 год. Он вел неустанную борьбу против бюрократизма, волокиты, некомпетентности государственного аппарата. Он был беспощаден к изменению партии — к трокистам, оппортунистам, бухаринцам, стремившимся восстановить капиталистический строй в СССР.

В 1930 году тов. Серго назначается председателем Высшего совета народного хозяйства СССР. На посту руководителя промышленности особенно полно развернулись организаторские способности тов. Орджоникидзе, его кипучая энергия, исключительные умные способности людей.

Высокообразованный человек, он прекрасно разбирается в сложнейшей технике, которой стала обвешана в годы сталинских пятилеток наша промышленность. Каждое его распоряжение было исполнено на глубочайшем уровне, и эти знания нередко извлекала даже самая крупная специализация.

Очень часто бывая на предприятиях и новостройках, тов. Серго лично знал сотни рабочих и инженеров, переливался с ними, гостеприимно принимал их в своем служебном кабинете и у себя на дому, в Кремле. Он был перегружен важными государственными обязанностями, работал часто далеко за полночь и тем не менее охотно уделял многие часы для личных бесед с рабочими.

Заслуги тов. Серго, как организатора победы социалистической промышленности, были достойно отмечены правительством, которое награждало его орденом Ленина и орденом Трудового Красного знамени.

Тов. Орджоникидзе честно и героически служил народу всю свою жизнь до последнего вздоха. Народ никогда не забудет великого пролетарского революционера, мужественного и бесстрашного большевика, первого сына партии Ленина — Сталина. Советская страна будет хранить память о замечательном человеке, который все силы отдал борьбе за счастье трудящихся.

Выдвижение кандидатов в депутаты Верховного Совета СССР.

У крестьян Белозерской волости в памяти нет хороших впечатлений о прошедших собраниях за 20 лет тяжелой их жизни под игом польских панов. В их памяти не осталось ни одного собрания, которое разрешило бы жизненные их интересы, семейную нужду, или душную их безземельность. И действительно, царские притворности, войты и солтысы, собиравшие собрания лишь тогда, когда новый налог, или новая повинность должна была обрушиться на нищенскую жизнь разбалабанных бедняков и батраков. Такие собрания ушли в вечность, они канули навсегда в сие недалекое, но вечное прошлое.

За пять месяцев существования Советской власти, на освобожденной территории Западной Украины и Западной Белоруссии крестьяне убедились, что только власть рабочих и крестьян есть истинно освободительная от иныцы и рабства. Они все шире явились перед Народным Собранием Западной Украины и Западной Белоруссии. Выступил беллик Стефан Олдак (дер. Стучек, волость Велда) с любовью говорит о Народном Собрании, которое дало крестьянам землю, свободу, радостный труд и права гражданина СССР. В возмущенной беседе Олдак, член волостной милиционер, говорит: «О таких собраниях мы мечтали всю жизнь и эти мечты сбылись наяву лишь только потому, что существует страна Советов и освобождитель народов, великий Сталин».

16 февраля в помещенной волостной школе собралось более 150 человек. Они пришли на собрание, чтобы выдвинуть кандидатами в депутаты Верховного Совета СССР лучших представителей народа. Собрание открыто. Духовый оркестр играет Интернационал. В зале радостное оживление. Первый раз в волости Велда, на собрании, заиграет духовой оркестр.

В своем выступлении секретарь Граевского Р. К. ЮК(6)В тов. Марковский, рассказав о Сталинской Конституции, давшей освобожденным народам право послать своих лучших представителей в высший орган Советской власти — Верховный Совет СССР. Председатель волостного комитета, тов. Яворский, выдвигает первым кандидатами в депутаты Совета Союза вождя народов, великого Сталина и главу Советского правительства, верного соратника Сталина, В. М. Молотова Громом аплодисментов, всегласный ура, встречает собрание это предложение. Также выдвигаются кандидатами секретаря Белозерского областного комитета партии тов. Игасен.

Крестьянин Буравский, под гром аплодисментов, предлагает избрать кандидатами в депутаты Совета Национальностей тов. Крашнина М. И. и Борщилова К. Е. Товарищ Краузол кандидатом в депутаты Совета Национальностей выдвигает тов. Турляевского Ивана Антоновича, депутата Народного Собрания Западной Белоруссии. Собрание с одобрением откликается о кандидатуре тов. Турляевского и единодушным голосованием выдвигает его кандидатами в депутаты Совета Национальностей. Лучших своих представителей крестьяне так же послали на окрестные предсобрания. Своим представителям собрание дало наказ отстаивать на предвыборных собраниях в Верховный Совет СССР лучших людей, преданных делу трудящихся.

Собрание окончилось, но крестьяне еще под впечатлением собрания, они задают вопросы, они хотят знать о величии своей матери Родины, о замечательных подвигах доблестной Красной Армии, освобождающей финский народ. Такие собрания — это их собрания, которые решают их же интересы.

И. Ручен

Комюникат дзичацн wojennych Sztabu Leningradzkiego Okręgu Wojennego.

W ciągu 18 lutego za przesyłką Karolskim nadali rozwiły się pomysłnie działająca waznych wojak. Pod naporem naszych oddziałów przeciwnik nadzi wycofuje się.

Nasze oddziały wkroczyły do k. Salmea-Kajm pomiędzy jeziorami Wooski-Jarwi i Jaur-Jarwi i zajęły umocniony punkt i wioskę Muolla, stacje domowe. Przymorską linię kolejową w odległości 10 kil na południe od Wyborca, miasto Juchanes i stacje Makkalachi, Przymorską linię kolejową, docierając w ten sposób do zschodnich wybrzeży zatoki Fińskiej za północ od wyspy Burke.

W ciągu 17 i 18 lutego za

szere wojaka zajęły 315 umocnionych punktów obronnych przeciwnika, w tej liczbie 41 telasno-betonowych artyleryjskich fortyfikowań, zaś 11-tym pozostawało od 11 lutego do 18 lutego wzięte, nasze wojsko zdobyły 425 umocnionych punktów obronnych przeciwnika, w tej liczbie 92 telasno-betonowych artyleryjskich fortyfikowań. Na pozostałych odcinkach frontu nie było żadnych zmian. Nasze lotnicze dokonało aktywnych działań bojowych na wojnie i w powietrzu obsady przeciwnika.

W toczących się walkach powietrznych stracono 21 samolotów przeciwnika.

Ordynacja Wyborcza do Rady Najwyższej ZSRR.

ROZDZIAŁ I

System wyborczy.

Artykuł 1. Na zasadzie artykułu 134 Konstytucji ZSRR wybory deputowanych do Rady Najwyższej ZSRR są dokonywane przez wyborców na podstawie powszechnego, równego i bezpośredniego prawa wyborczego, przy tajnym głosowaniu.

Artykuł 2. Na zasadzie artykułu 135 Konstytucji ZSRR wybory deputowanych są powszechne: wszyscy obywatele ZSRR, którzy osiągnęli 18 lat, niezależnie od przynależności rasowej i narodowościowej, wyznania, cenzuru naukowego, osiadłości, pochodzenia społecznego, stanu majątkowego i poprzedniej działalności mają prawo uczestniczenia w wyborach deputowanych i być wybranymi do Rady Najwyższej ZSRR, są wyjątkiem umyślowo chorych i osób pozbawionych praw wyborczych mocą wyroku sądowego.

Artykuł 3. Na zasadzie artykułu 136 Konstytucji ZSRR wybory deputowanych są równe: każdy obywatel ma jeden głos, wszyscy obywatele uczestniczą w wyborach na równych zasadach.

Artykuł 4. Na zasadzie artykułu 137 Konstytucji ZSRR kobiety korzystają z biernego i czynnego prawa wyborczego narówni z mężczyznami.

Artykuł 5. Na zasadzie artykułu 138 Konstytucji ZSRR obywatele, znajdujący się w szeregach Armii Czerwonej korzystają z czynnego i biernego prawa wyborczego narówni ze wszystkimi obywatelami.

Artykuł 6. Na zasadzie artykułu 141 Konstytucji ZSRR kandydaci przy wyborach są wystawiani w okręgach wyborczych.

ROZDZIAŁ II

Spis wyborców.

Artykuł 7. Spisy wyborców sporządzane są w miastach przez miejskie Rady deputowanych pracujących, zaś w miastach z podziałem rejonowym przez Rady rejonowe; w osiedlach wiejskich—przez wiejskie (stanie, wieś, parocze, kizłaki, auly) Rady deputowanych pracujących.

Artykuł 8. Spisem wyborców objęte są wszyscy obywatele którzy korzystają z praw wyborczych i zamieszkujący (stałe lub czasowo) w chwili zestawienia spisów na terenie danej Rady i którzy osiągnęli w dniu wyborów 18 lat.

Artykuł 9. Spisem wyborców nie są objęte osoby, pozbawione praw wyborczych mocą wyroku sądowego w ciągu całego zakreślonego wyrokiem okresu pozbawienia praw wyborczych, jak również osoby uznane w przepisanych przez prawo trybie za umyślowo chore.

Artykuł 10. Spisy wyborców sporządzane są w każdej dzielnicy porządku, z uwzględnieniem nazwiska, imienia, imienia ojca, wieku i miejsca zamieszkania wyborcy i są podpisywane przez przewodniczącego i sekretarza Rady deputowanych pracujących.

Artykuł 11. Żaden z wyborców nie może figurować więcej, niż na jednej liście wyborczej.

Artykuł 12. Spisy wyborców, znajdujących się w oddziałach wojskowych i formacjach wojskowych sporządzane są przez dowództwo i podpisywane przez dowódcę i komisarza wojskowego. Wszyscy inni wojskowi umieszczani są na liście wyborców według miejsca ich zamieszkania przez właściwe Rady deputowanych pracujących.

Artykuł 13. Na 80 dni przed wyborami Rada deputowanych pracujących wywiesza spisy wyborców dla ogólnego sprawdzenia lub daje wyborcom możliwość zapoznania się z tymi spisami w lokalu Rady.

Artykuł 14. Oryginał spisów wyborców jest przechowywany odpowiednio w Radzie deputowanych pracujących, w oddziałach wojskowych lub formacjach wojskowej.

Artykuł 15. W wypadku zmiany miejsca pobytu przez wyborcę w okresie między opublikowaniem spisu wyborców i dniem wyborów, właściwa Rada deputowanych pracujących wydaje mu według wzoru, ustanowionego przez Centralną Komisję Wyborczą „zaświadczenie na prawo głosowania” i odnotowuje w spisie wyborców— „wybył”; w nowym miejscu zamieszkania—stałym lub czasowym—wyborca zostaje umieszczony w spisie wyborców po przedłożeniu dowodu tożsamości, jak również „zaświadczenia na prawo głosowania”.

Artykuł 16. Reklamacje dotyczące uchybień w spisie wyborców (nieumieszczenie w spisie, wyłączenie ze spisu, niekształcenie nazwiska, imienia, imienia ojca, niewłaściwe umieszczenie w spisie osób pozbawionych praw wyborczych) składa się do Rad deputowanych pracujących, które opublikowały spis.

Artykuł 17. Komitet Wykonawczy Rad deputowanych pracujących obowiązany jest rozpatrzyć każdą reklamację, dotyczącą uchybień w spisie wyborców, w terminie trzydniowym.

Artykuł 18. Po rozpatrzeniu reklamacji, dotyczącej uchybień w spisie wyborców, Komitet Wykonawczy Rad deputowanych pracujących obowiązany jest poczynić niezbędne sprostowania w spisie wyborców, względnie wydać reklamantowi pisemne uzasadnienie nieuwzględnienia jego reklamacji; w wypadku niezadowolenia z decyzji Rady deputowanych pracujących reklamant może zaskarżyć tę decyzję do sądu ludowego.

Artykuł 19. Sąd ludowy obowiązany jest w terminie trzydniowym rozpatrzyć skargę na uchybień w spisie na jawnym posiedzeniu sądowym z wzwanieniem reklamanta i przedstawiciela Rady i decyzję swą natychmiast ogłosić wraz z reklamantowi jak i Kadzie. Decyzja sądu ludowego jest ostateczna.

ROZDZIAŁ III

Okręgi wyborcze dla wyborów do Rady Związku i Rady Narodowości.

Artykuł 20. Na zasadzie artykułu 34 Konstytucji ZSRR Rada Związku wybierana jest przez obywateli ZSRR w okręgach wyborczych.

Artykuł 21. Okręg wyborczy dla wyborów do Rady Związku

tworzy się według zasady: 300.000 ludności na okręg. Każdy okręg wyborczy dla wyborów do Rady Związku obejmuje jednego deputowanego.

Artykuł 22. Na zasadzie artykułu 35 Konstytucji ZSRR Rada Narodowości wybierana jest przez obywateli ZSRR w okręgach wyborczych. Okręg wyborczy dla wyborów do Rady Narodowości tworzy się według zasady: 25 okręgów w każdej związkowej republice, 11 okręgów w każdej autonomicznej republice, 5 okręgów w każdym autonomicznym obwodzie i 1 okręg wyborczy w każdym okręgu narodowościowym. Każdy okręg wyborczy dla wyborów do Rady Narodowości deleguje jednego deputowanego.

Artykuł 23. Tworzenie okręgów do Rady Związku i Rady Narodowości dokonywane jest przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR.

Artykuł 24. Spis okręgów wyborczych dla wyborów do Rady Związku i Rady Narodowości jest opublikowywany przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR równocześnie z wyznaczeniem dnia wyborów.

ROZDZIAŁ IV

Dzielnice wyborcze.

Artykuł 25. Dla przyjmowania kartek wyborczych i obliczania głosów, teren miast i rejonów, wchodzących do okręgu wyborczego, dzieli się na dzielnice wyborcze, wspólnie dla wyborów do Rady Związku i Rady Narodowości.

Artykuł 26. Tworzenie dzielnice wyborczych jest dokonywane w miastach przez miejskie Rady deputowanych pracujących, w miastach z rejonowym podziałem—przez rejonowe Rady deputowanych pracujących.

Artykuł 27. Tworzenie dzielnice wyborczych jest dokonywane nie później, niż na 45 dni przed wyborami.

Artykuł 28. Teren Rady wiejskiej, leżący nie więcej, niż dwa tysiące mieszkańców, stanowią w zasadzie jedną dzielnice wyborczą, w każdej stano, wsi, kizłaku, auly, Łoqym ad 500, lecz nie powyżej 2000 mieszkańców tworzy się oddzielna dzielnice wyborcza.

Artykuł 29. W oddalonych północnych i wschodnich rejonach, gdzie przebiega linie kolejowe, dozwolone jest tworzenie dzielnice wyborczych z ilością nie mniej, niż 100 osób ludności.

Artykuł 30. Miasta, osiedla przemysłowe, jak również wieś i tereny rad wiejskich, liczące ponad 2000 mieszkańców dzielą się na dzielnice wyborcze z obliczeniem — jedna dzielnice wyborcza na 1.500—2.500 osób ludności.

Artykuł 31. Oddziały wojskowe i formacje wojskowe stanowią odrębne dzielnice wyborcze, z il. ścigi nie mniej niż 50 i nie więcej niż 1.500 wyborców, które należą do okręgu wyborczego zgodnie z miejscem postoju oddziału lub formacji wojskowej.

Artykuł 32. Stanki z ilością wyborców nie mniej, niż 50, znajdujące się w podziłby w dniu wyborów, mogą stanowić odrębne dzielnice wyborcze, wchodzące do okręgu wyborczego według miejsca przynależności stanki.

Artykuł 33. Przy szpitalach, domach porodowych, sanatoriach, domach inwalidów z ilością wyborców nie mniej, niż 50 tworzą się oddzielne dzielnice wyborcze.

ROZDZIAŁ V

Komisje wyborcze.

Artykuł 34. Centralna Komisja wyborcza dla wyborów do Rady Najwyższej ZSRR składa się z przedstawicieli organizacji społecznych i stowarzyszeń pracujących i jest zatwierdzana przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR równocześnie z ogłoszeniem dnia wyborów.

Artykuł 35. Centralna Komisja Wyborcza składa się z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego, sekretarza i 12 członków.

Artykuł 36. Centralna Komisja Wyborcza:

a) ma nadzór na całym obszarze ZSRR nad nieuchybnyim stosowaniem w toku wyborów „Ordynacji Wyborczej do Rady Najwyższej ZSRR”;

b) rozpatruje skargi na niewłaściwe działania komisji wyborczych i wydaje odnośnie tych skarg ostateczne decyzje;

c) ustala wzory urn wyborczych, wzór „zaświadczenia na prawo głosowania”, format i kolor kartek wyborczych i kopert do nich, wzór spisów wyborczych, wzór protokołów do obliczania głosów, wzór zaświadczenia o wybraniu;

d) rejestruje wybranych deputowanych do Rady Najwyższej ZSRR;

e) składa komisjom mandatom Rady Związku i Rady Narodowości całokształt materiałów dotyczący wyborów.

Artykuł 37. W każdej związkowej i autonomicznej republice, autonomicznym obwodzie i okręgu narodowościowym tworzą się komisje wyborcze związkowej i autonomicznej republiki, autonomicznego obwodu i okręgu narodowościowego dla wyborów do Rady Narodowości.

Artykuł 38. Komisje wyborcze dla wyborów do Rady Narodowości składają się z przedstawicieli organizacji społecznych i stowarzyszeń pracujących i są zatwierdzane przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i autonomicznych republik, przez Rady deputowanych pracujących autonomicznych obwodów i okręgów narodowościowych nie później, niż na 50 dni przed wyborami.

Artykuł 39. Komisje wyborcze związkowej i autonomicznej republiki, obwodu autonomicznego i okręgu narodowościowego dla wyborów do Rady Narodowości składają się z przewodniczącego, zastępcy i 6—10 członków.

Artykuł 40. Komisja wyborcza związkowej, autonomicznej republiki, obwodu autonomicznego i okręgu narodowościowego dla wyborów do Rady Narodowości:

a) ma nadzór na obszarze republiki, obwodu autonomicznego, okręgu narodowościowego nad nieuchybnyim stosowaniem w toku wyborów do Rady Narodowości „Ordynacji Wyborczej do Rady Najwyższej ZSRR”;

wyborów do Rady Narodowości.

Artykuł 41. W każdym okręgu dla wyborów do Rady Związku tworzy się okręgowa komisja wyborcza dla wyborów do Rady Związku.

Artykuł 42. W republikach posiadających podział krajowy lub obwodowy, okręgowe komisje wyborcze dla wyborów do Rady Związku składają się z przedstawicieli organizacji społecznych i stowarzyszeń pracujących i są zatwierdzane przez Radę deputowanych pracujących krajów i obwodów, zaś w miastach, nie posiadających podziału krajowego lub obwodowego, — przez Prezydium Rad Najwyższych republik — nie później, niż na 50 dni przed wyborami.

Artykuł 43. Okręgowa komisja wyborcza dla wyborów do Rady Związku składa się z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego, sekretarza i 8 członków.

Artykuł 44. Okręgowa komisja wyborcza dla wyborów do Rady Związku:

a) ma nadzór nad utworzeniem we właściwym czasie dzielnice wyborczych przez właściwe Komitety Wykonawcze Rad deputowanych pracujących;

b) ma nadzór nad zastosowaniem i poślaniem we właściwym czasie do powołanej wiadomości spisów wyborców;

c) rejestruje wystawionych kandydatów na deputowanych do Rady Związku z zachowaniem wymogów Konstytucji ZSRR i „Ordynacji Wyborczej do Rady Najwyższej ZSRR”;

d) rozpatruje dzielnice komisji wyborczych w kartki wyborczych dla wyborów do Rady Związku i koperty według ustalonego wzoru;

e) dokonuje obliczenia głosów i ustala wyniki wyborów w okręgu;

f) przedkłada Centralnej Komisji Wyborczej całokształt materiałów, dotyczący wyborów, i wydaje względnie depytowani zaświadczenie o wybraniu.

Artykuł 45. W każdym okręgu dla wyborów do Rady Narodowości tworzy się okręgowa komisja wyborcza dla wyborów do Rady Narodowości.

Artykuł 46. Okręgowe komisje wyborcze dla wyborów do Rady Narodowości składają się z przedstawicieli organizacji społecznych i stowarzyszeń pracujących i są zatwierdzane przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i autonomicznych republik i przez Rady deputowanych pracujących obwodów autonomicznych — nie później, niż na 50 dni przed wyborami.

Artykuł 47. Okręgowa komisja wyborcza dla wyborów do Rady Narodowości składa się z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego, sekretarza i 8 członków.

Artykuł 48. Okręgowa komisja wyborcza dla wyborów do Rady Narodowości:

a) rejestruje wystawionych kandydatów na deputowanych do Rady Narodowości z zachowaniem wymogów Konstytucji ZSRR i „Ordynacji Wyborczej do Rady Najwyższej ZSRR”;

b) rozpatruje skargi na niewłaściwe działania dotyczące

Ordynacja Wyborcza do Rady Najwyższej ZSRR.

(Dalszy ciąg ze str. 2-aj.)

b) zaopatrzyć dzielnicowe komisje wyborcze w kartki wyborcze dla wyborów do Rady Narodowej według ustalonego wzoru;

c) dokonywać obliczenia głosów i ustalać wyniki wyborów w okręgu;

d) przedkładać Centralnej Komisji Wyborczej i odpowiednio — Regionalnej komisji wyborczej dla wyborów do Rady Narodowej lub komisji wyborczej obwodowej — do przeliczenia i wydania wyników wyborów do Rady Narodowej.

e) wydawać wybraniemu deputowanemu zaświadczenie o wybraniu.

Artykuł 49. Dzielnicowe komisje wyborcze składają się z przedstawicieli organizacji społecznych i stowarzyszeń pracujących i są zatwierdzane w lokalach przez miejscowe Rady deputowanych pracujących. W miastach z podziałem rejonowym — przez Rejonowe Rady deputowanych pracujących. W powiatowych i rejonowych Radach deputowanych pracujących — przez Rejonowe Rady deputowanych pracujących — nie później niż 40 dni przed wyborami.

Artykuł 50. Dzielnicowa komisja wyborcza składa się z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego, sekretarza i członków.

Artykuł 51. Dzielnicowa komisja wyborcza: a) odbiera kartki wyborcze w siedzibie wyborczej; b) odbiera głosy oddane na kartkach kandydatów na deputowanego do Rady Związku i Rady Narodowej;

c) sporządza do każdego materiału dotyczącego wyborów w głosach i kartkach komisji wyborczych dla wyborów do Rady Związku i w głosach i kartkach komisji wyborczych dla wyborów do Rady Narodowej;

Artykuł 52. Przewodniczący Centralnej Komisji Wyborczej, przewodniczący komisji wyborczych dla wyborów do Rady Narodowej, przewodniczący i członkowie komisji obwodowych i okręgowych obowiązuje ich obowiązek w wyborach do Rady Narodowej i okręgowych komisji wyborczych dla wyborów do Rady Związku i Okręgowej komisji wyborczej dla wyborów do Rady Narodowej jak również dla nowych komisji wyborczych utworzonych w tym celu. W nich uczestniczy więcej, niż połowa ogólnego składu komisji.

Artykuł 53. Wszelkie kwestie w komisjach wyborczych są rozwiązywane w sposób większościowy głosów, przy równej liczbie głosów przeważa głos przewodniczącego.

Artykuł 54. Wyniki, związane z uczestnictwem wyborów do Rady Najwyższej ZSRR dokonywane są na rachunek państwa.

Artykuł 55. Centralna Komisja Wyborcza, republikańskie komisje wyborcze dla wyborów do Rady Narodowej, komisje wyborcze obwodów autonomicznych, okręgowe narodowosocjalistyczne dla wyborów do Rady Narodowej, Okręgowa komisja wyborcza dla wyborów do Rady Związku, Okręgowa komisja

wyborcza dla wyborów do Rady Narodowej i dzielnicowe komisje wyborcze mają swoją pieczęć według wzoru, ustalonego przez Centralną Komisję Wyborczą.

ROZDZIAŁ VI.

Tryb wystawiania kandydatów na deputowanych Rady Najwyższej ZSRR.

Artykuł 56. Prawo wystawiania kandydatów do Rady Najwyższej ZSRR, przysługuje organizacjom społecznym i stowarzyszeniom pracującym — na zasadach artykułu 14) Konstytucji ZSRR — komunistycznym partijnym organizacjom, związkom zawodowym, spółdzielczym, organizacjom młodzieży, stowarzyszeniom kulturalnym i innym organizacjom, zarejestrowanym w trybie ustanowionym przez prawo.

Artykuł 57. Prawo wystawiania kandydatów przysługują centralnym organom organizacji społecznych i stowarzyszeń pracujących, jak i republikańskim, krajowym, obwodowym i rejonowym organom, jakoteż zgromadzeniom robotników i pracowników w przedsiębiorstwach, kółkach i w oddziałach wydziałów, jak również zgromadzeniom wieśniaków w kolchozach, robotników i pracowników w przedsiębiorstwach — w socjalizmie.

Artykuł 58. Kandydaci na deputowanych nie mogą być członkami Okręgowych komisji wyborczych dla wyborów do Rady Związku i do Rady Narodowej, jakoteż dzielnicowych komisji obwodowych tego okręgu, jeżeli są wystawieni jako kandydaci na deputowanych.

Artykuł 59. Nie później, niż 40 dni przed wyborami, wyznaczone przez społeczne lub stowarzyszenia pracujących, wysuwające kandydatów na deputowanych do Rady Najwyższej ZSRR, obowiązane są zarejestrować samych kandydatów na deputowanych, odpowiednio — w Okręgowej komisji wyborczej dla wyborów do Rady Związku i w Okręgowej komisji wyborczej dla wyborów do Rady Narodowej.

Artykuł 60. Okręgowe komisje wyborcze dla wyborów do Rady Związku i dla wyborów do Rady Narodowej obowiązane są zarejestrować wszystkich kandydatów na deputowanych do Rady Najwyższej ZSRR, wystawionych przez organizacje społeczne i stowarzyszenia pracujących z zachowaniem wymogów Konstytucji ZSRR i Ordynacji Wyborczej, do Rady Najwyższej ZSRR.

Artykuł 61. Organizacja społeczna lub stowarzyszenie pracujących, wysuwające kandydatów na deputowanego do Rady Najwyższej ZSRR, obowiązane są przedłożyć Okręgowej komisji wyborczej następujące dokumenty:

a) protokół zgromadzenia lub posiedzenia na którym wysunęto kandydata na deputowanego, podpisany przez członków Prezydium, z uwidocznieniem imienia, imię ojca samostanowienia, nazwy organizacji, która wysunęła kandydata, przy wskazaniu miejsca, czasu i liczby uczestników zgromadzenia lub posiedzenia, słowo wysunęło

kandydata na deputowanego, przyczynę w protokole winno być uwidocznione narzeczanie, imię, imię ojca kandydata na deputowanego, jego wiek, miejsce zamieszkania, partyjność, zajęcie;

b) wyrażenia przez kandydata na deputowanego zgody na balotowanie w danym okręgu wyborczym z ramienia organizacji, która go wysunęła.

Artykuł 62. Kandydat na deputowanego do Rady Najwyższej ZSRR może kandydować tylko w jednym okręgu.

Artykuł 63. Odpowiedź Okręgowej komisji wyborczej dla wyborów do Rady Związku zarejestrowania kandydata na deputowanego może być zaskarżona w terminie siedmiu dni do Centralnej Komisji Wyborczej, decyzja której jest ostateczna.

Artykuł 64. Odpowiedź Okręgowej komisji wyborczej dla wyborów do Rady Narodowej zarejestrowania kandydata może być zaskarżona w terminie dwudziestu dni do komisji wyborczej republikańskiej, autonomicznej, obwodowej, rejonowej lub do Centralnej Komisji Wyborczej, decyzja której jest ostateczna.

Artykuł 65. Nazwisko, imię, imię ojca, wiek, zajęcie, partyjność kandydata zarejestrowanego kandydata na deputowanego do Rady Najwyższej ZSRR i nazwa organizacji społecznej, która wystawia kandydata, zostają publikowane odpowiednio przez Okręgową komisję wyborczą dla wyborów do Rady Związku i przez Okręgową komisję wyborczą dla wyborów do Rady Narodowej nie później, niż na 20 dni przed wyborami.

Artykuł 66. Wszyscy zarejestrowani kandydaci na deputowanych do Rady Najwyższej ZSRR podlegają obowiązkowej wpisaniu na kartę wyborczą.

Artykuł 67. Okręgowa komisja wyborcza dla wyborów do Rady Związku i Okręgowa komisja wyborcza dla wyborów do Rady Narodowej obowiązane są nie później, niż na 10 dni przed wyborami do Rady Najwyższej ZSRR, wydrukować i rozłożyć wszystkim dzielnicyom kłom wyborczym kartki wyborcze.

Artykuł 68. Kartki wyborcze są drukowane w językach właściwego okręgu wyborczego.

Artykuł 69. Kartki wyborcze drukowane są według wzoru, ustalonego przez Centralną komisję wyborczą. W toku, zapewnijaczej zaopatrzenie wszystkich wyborców w kartki wyborcze.

Artykuł 70. Każdej organizacji, która wystawia kandydata, zarejestrowanego w Okręgowej komisji wyborczej, jakoteż kandydata wpisanej w ZSKR zapewniamy prawo prowadzenia agencji bez żadnych przeszkód za tym kandydatem na zgromadzeniach, w prasie i innymi sposobami, zgodnie z artykułem 125 Konstytucji ZSRR.

ROZDZIAŁ VII.

Tryb głosowania.

Artykuł 71. Wybory do Rady Najwyższej ZSRR przeprowadzane są w ciągu jednego dnia — wspólnego dla całego ZSRR.

Artykuł 72. Dzień wyborów do Rady Najwyższej ZSRR ustalony zostaje przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, zgodnie z artykułem 64 Konstytucji ZSRR, nie później, niż na 2 miesiące przed terminem wyborów. Wybory przeprowadzane są w dzień wolny od pracy.

Artykuł 73. Cudzoziemcy w ciągu ostatnich 20 dni przed wyborami, dzielnicowa komisja wyborcza publikuje lub jakimkolwiek innym sposobem szeroko obchodzi o wyborcom do i miejscu wyborów.

Artykuł 74. Oddawanie głosów przez wyborców odbywa się w dniu wyborów od 8 godzin rano do 12 godzin w nocy.

Artykuł 75. O 8 godzinie rano w dniu wyborów przewodniczący dzielnicowej komisji wyborczej w obecności jej członków sprawuje urny wyborcze i to, że sporządzonej według ustalonego wzoru spis wyborców znajduje się na miejscu, poczyni zamknięcia i opuszczają urny przed komisją i wysyła wyborców do rozpoznienia oddawania głosów.

Artykuł 76. Każdy wyborca głosuje osobistnie, zgłaszając się do lokalu celem oddania głosu, przetrzymując głosowanie odbywa się przez wyrażenie przez wyborców kartek wyborczych do urny wyborczej, zapieczętowanej w kopercie.

Artykuł 77. W lokalu wyborczym wydawane są dla wypełnienia kartek wyborczych oddzielny pokój w którym w czasie głosowania niedopuszczalne jest krytykować obywateli — tej liczbie i członków komisji wyborczej, przed głosowaniem, przy wpatrywaniu do pokój dla wypełnienia kartek wyborczych jednocześnie kilku wyborców, w ten on być zaopatrzone w przegródki lub parawan odpowiednio do liczby jednocześnie wpatrywanych wyborców.

Artykuł 78. Zgłaszający się do lokalu wyborczego, wyborca przedkłada sekretarzowi dzielnicowej komisji wyborczej swój koperty lub kopertę z uwidocznieniem imienia kandydata, głosującego, wglądnięcie jakikolwiek inny dowód tożsamości i po ugotowaniu ze siebie wyborców i balotowaniu w spójce wyborczych otrzymuje kartki wyborcze i kopertę, według ustalonego wzoru.

Artykuł 79. Dzielnicowa komisja wyborcza prowadzi oddzielny wykaz osób, zgłaszających się do lokalu wyborczego z „zakwalifikowaniem na prawo głosowania”, zgodnie z artykułem 15 niniejszej Ordynacji Wyborczej do Rady Najwyższej ZSRR, który to wykaz zostaje odczytany do spisu wyborców.

Artykuł 80. Wyborca, w pokoju przeznaczonym dla wypełnienia kartek wyborczych, pozostawia na każdej kopercie wyborczej nazwisko tego kandydata, na którego głosuje, przekładając powstanie po załączeniu koperty wyborca przechodzi do pokoju w którym mieszczą się dzielnicowa komisja wyborcza i wrzuca kopertę z kartkami wyborczymi do urny wyborczej.

Artykuł 81. Wybory — są

lub nie mogący wskatek jakiegokolwiek okoliczności fizycznych samodzielnie wypełnić kartek wyborczych, mają prawo zaprosić do pokój, w którym wypełnia się kartki wyborcze jakiegokolwiek innego wyborcę dla wypełnienia kartek wyborczych.

Artykuł 82. Agitacja wyborcza w lokalu wyborczym w czasie głosowania jest niedopuszczalna.

Artykuł 83. Odpowiedzialność za porządek w lokalu wyborczym ponosi przewodniczący komisji i jego zastępcy w obecności wszystkich obecnych.

Artykuł 84. O godzinie 12 w nocy w dniu wyborów przewodniczący dzielnicowej komisji wyborczej ogłasza zamknięcie głosowania i komisja przystępuje do otwierania urn wyborczych.

ROZDZIAŁ VIII.

Ustalanie wyników wyborów

Artykuł 85. W lokalu wyborczym dzielnicowa komisja wyborcza dokonuje obliczenia głosów, przy obliczeniu głosów mają prawo być obecni specjalnie do tego wyznaczeni przedstawiciele organizacji społecznych i stowarzyszeń pracujących, jakoteż przedstawiciele prasy.

Artykuł 86. Dzielnicowa komisja wyborcza po ustaleniu urzędnie listy głosujących reprezentujących do urny wyborczej, zapieczętowanej w kopercie, w głosowaniu i wynik sprawozdania w dniu do protokołu.

Artykuł 87. Przewodniczący dzielnicowej komisji wyborczej otwiera kopertę i ogłasza w obecności wszystkich członków dzielnicowej komisji wyborczej wyniki głosowania według każdej kartki wyborczej.

Artykuł 88. Zapas wyników głosowania są dokonywane oddzielnie dla wyborów do Rady Związku i do Rady Narodowej.

Artykuł 89. Dla każdego kandydata na deputowanego prowadzona jest karta obliczeniowa w dwóch egzemplarzach przez sekretarza komisji i przez uwidocznionych do tego członków dzielnicowej komisji wyborczej.

Artykuł 90. Z niezwłocznie w nocy 24 kartki wyborcze — nie przepisowego wzoru i kopertę.

b) w kopercie bez koperty lub w kopercie przepisowego wzoru.

c) zawierające il-52 kandydatów, przewidywaną liczbę wybieralnych deputowanych.

Artykuł 91. Przy powstaniu wątpliwości odnośnie ważności kartki wyborczej, kwestię rozstrzyga dzielnicowa komisja wyborcza (zgodnie z ustaleniami, obowiązuje się w protokole).

Artykuł 92. Dzielnicowa komisja wyborcza sporządza według ustalonego wzoru protokół głosowania w trzech egzemplarzach, który zostaje zapieczętowany podpisami wszystkich członków komisji wyborczej, w tej liczbie obowiązują przewodniczącego i sekretarza.

Artykuł 93. W protokole głosowania dzielnicowej komisji wyborczej winny być uwidocznione: a) czas rozpoczęcia i zakończenia głosowania.

(Dokończono na str. 4-aj.)

Ordynacja Wyborcza do Rady Najwyższej ZSRR.

(Dokończenie ze str. 3-0j.)

b) ilość wyborców głoszących według spisu wyborców;

c) ilość wyborców głoszących według "zaświadczeń na prawo głosowania";

d) ilość złożonych kopert;

e) krótkie streszczenie reklamacji i skarg, które wpłynęły do dzielnicowej komisji wyborczej i powziętych przez komisję dzielnicową decyzji;

f) wyniki obliczenia głosów dla każdego kandydata.

Artykuł 94. Po zakończeniu obliczenia głosów i sporządzeniu protokołu, przewodniczący komisji ogłasza w obecności wszystkich członków komisji wyniki głosowania.

Artykuł 95. Jeden egzemplarz protokołu głosowania, sporządzony przez dzielnicową komisję wyborczą wraz z obydwoma egzemplarzami kart obliczeniowych kandydatów na deputowanych do Rady Związku; drugi egzemplarz protokołu głosowania, sporządzony przez dzielnicową komisję wyborczą wraz z obydwoma egzemplarzami kart obliczeniowych kandydatów na deputowanych do Rady Narodowości przesyła się przez umyślnego w ciągu 24 godzin do Okręgowej komisji wyborczej dla wyborów do Rady Związku; drugi egzemplarz protokołu głosowania, sporządzony przez dzielnicową komisję wyborczą wraz z obydwoma egzemplarzami kart obliczeniowych kandydatów na deputowanych do Rady Narodowości przesyła się przez umyślnego w ciągu 24 godzin do Okręgowej komisji wyborczej dla wyborów do Rady Narodowości.

Artykuł 96. Wszystkie kartki wyborcze (oddzielnie ważne i oddzielnie uznane za nieważne) oddzielnie do Rady Związku i oddzielnie do Rady Narodowości winny być opieczętowane pieczęcią dzielnicowej komisji wyborczej i wraz z trzecim egzemplarzem protokołu głosowania i pieczęcią złożone przez przewodniczącego dzielnicowej komisji wyborczej na przechowanie: w miastach miejskim Radom deputowanych pracujących, a w miastach z rejonowym podziałem — rejonowym Radom deputowanych pracujących; w osiedlach wiejskich — rejonowym Radom deputowanych pracujących.

Artykuł 97. Na Rady deputowanych pracujących nakłada się obowiązek przechowania kartek wyborczych aż do czasu zatwierdzenia mandatów deputowanych z właściwego okręgu przez Radę Najwyższą ZSRR.

Artykuł 98. Okręgowa komisja wyborcza dokonywać obliczenia głosów na podstawie protokołów, przedstawionych przez dzielnicowe komisje wyborcze.

Artykuł 99. W lokalu, w którym Okręgowa komisja wyborcza dokonywać obliczenia głosów, mają prawo być obecni przy obliczeniu głosów specjalnie do tego upoważnieni przedstawiciele organizacji społecznych i stowarzyszeń pracujących, jakoteż przedstawiciele prasy.

Artykuł 100. Dla każdego kandydata prowadzona jest przez Okręgową komisję wyborczą karta obliczeniowa w dwóch egzemplarzach, na której odnotowuje się ilość głosów uzyskanych przez każdego kandydata na deputowanego.

Artykuł 101. Okręgowa komisja wyborcza sporządza protokół głosowania w 2-ech egzemplarzach, podpisany przez wszystkich członków Okręgowej komisji wyborczej, w tej liczbie obowiązkowo przewodniczącego i sekretarza.

Artykuł 102. W protokole Okręgowej komisji wyborczej winny być uwidocznione:

a) ogólna ilość wyborców w okręgu;

b) ogólna ilość wyborców, biorących udział w głosowaniu;

c) ilość głosów złożonych na każdego kandydata na deputowanego;

d) krótkie streszczenie reklamacji i skarg, jakie wpłynęły do Okręgowej komisji wyborczej i powzięte przez Okręgową komisję wyborczą decyzje.

Artykuł 103. Nie później, niż w 24 godziny po zakończeniu obliczenia głosów, przewodniczący Okręgowej komisji wyborczej dla wyborów do Rady Narodowości obowiązani są przesać pierwszy egzemplarz protokołu z załączonymi kartami obliczeniowymi w stanie zapieczętowanym przez umyślnego do Centralnej Komisji Wyborczej, drugi egzemplarz protokołu — do Komisji Wyborczej dla wyborów do Rady Narodowości republiki związkowej, republiki autonomicznej, autonomicznego obwodu.

Artykuł 104. Kandydat na deputowanego do Rady Najwyższej ZSRR, który uzyskał absolutną większość głosów, t. j. więcej, niż połowę wszystkich głosów, złożonych w okręgu i uznanych za ważne, uważany jest za wybranego.

Artykuł 105. Po podpisaniu protokołu, przewodniczący Okręgowej Komisji Wyborczej dla wyborów do Rady Związku ogłasza wyniki wyborów i wydaje wybranemu kandydatowi na deputowanego do Rady Związku zaświadczenie o wybraniu.

Artykuł 106. Po podpisaniu protokołu, przewodniczący Okręgowej komisji wyborczej dla wyborów do Rady Narodowości ogłasza wyniki wyborów i wydaje wybranemu kandydatowi na deputowanego do Rady Narodowości zaświadczenie o wybraniu.

Artykuł 107. Jeśli żaden z kandydatów nie uzyskał absolutnej większości głosów, właściwa Okręgowa komisja wyborcza zaznacza to oddzielnie w protokole i powiadamia o tym: Centralną Komisję Wyborczą i ko-

misję wyborczą republiki, autonomicznego obwodu lub okręgu narodowościowego dla wyborów do Rady Narodowości i jednocześnie ogłasza przebalotowanie dwóch kandydatów, którzy uzyskali największą ilość głosów, jak również wyznacza dzień przebalotowania nie później, niż w terminie dwutygodniowym po upływie pierwszego turnusu wyborów.

Artykuł 108. Jeśli złożona ilość głosów w okręgu stanowi mniej, niż połowę wyborców, mających prawo głosowania w tym okręgu, Okręgowa komisja wyborcza dla wyborów do Rady Związku lub dla wyborów do Rady Narodowości odnotowuje to oddzielnie w protokole i powiadamia o tym natychmiast Centralną Komisję Wyborczą, komisję wyborczą republiki, autonomicznego obwodu dla wyborów do Rady Narodowości, przyczym w tym wypadku Centralna Komisja wyborcza wyznacza nowe wybory nie później, niż w terminie dwutygodniowym po pierwszych wyborach.

Artykuł 109. Przebalotowanie kandydatów na deputowanych, zarówno jak i nowe wybory zamian uznanych za nieważne, dokonywane są według spisów wyborców, sporządzonych dla pierwszych wyborów i w całkowitej zgodności z niniejszą "Ordynacją Wyborczą do Rady Najwyższej ZSRR".

Artykuł 110. W wypadku wybiecia deputowanego ze składu Rady Najwyższej ZSRR, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, wyznacza w właściwym okręgu wyborczym termin wyborów nowego deputowanego w terminie dwutygodniowym, lecz nie później, niż w terminie dwumiesięcznym po wybieciu deputowanego ze składu Rady Najwyższej ZSRR.

Artykuł 111. Każdy, kto drogą przemocy, oszustwa, pogroźki lub przekupstwa będzie przeszkadzał obywatelowi ZSRR w realizacji jego prawa wyborczego biernego i czynnego do Rady Najwyższej ZSRR, podlega karze pozbawienia wolności na okres do 2-ch lat.

Artykuł 112. Funkcjonariusz Rady lub członek komisji wyborczej, który dopuścił się podobieństwa dokumentów wyborczych, włącznie świadomie dokonał nieprawidłowego obliczenia głosów, — podlega karze pozbawienia wolności na okres do 3-ch lat.

Szwecja odmawia pomocy wojennej białofinom.

Rząd białofinowski uporczywie starał się wciągnąć Szwecję w orbitę wojny przeciwko ZSRR. Białofinscy "ministrowie" jędzili do stolicy szwedzkiej — Sztokholmu, prosząc rząd szwedzki, aby wysłał swoje regularne wojska do Finlandii. Jednak rząd szwedzki odmówił Mannerheimowi pomocy wojskowej. Oświadczył mu również, że nie może pozwolić cudzoziemskim wojskom na przejęcie przez terytorium Szwecji. W Anglii uważają, że to oświadczenie ma na względzie zamiar "rządu" białofinńskiego zwrócenia się do bloku anglo-francuskiego z prośbą o posłanie wojska do Finlandii. (BELTA)

„Środki ogniowe” białofinskiej kliki wojskowej.

Красные обозы с хлебом.

В честь выборов в Верховные Советы СССР и БССР крестьяне нашего р-на ежедневно отправляют красные обозы с хлебом. Из Беларуси

17 февраля отправлено 4 центнера хлеба. Всего с 7 по 17 февраля вывезено по району 115 тон ржи. ЛЕБЕДЕВ

Jak pracuje łaźnia

Jejuna w m. Grajewie łaźnia pracuje b. źle i nie zaspakaja potrzeb ludności.

Woda do kotle jest dostarczana tylko z jednej studni, prztem jest źle pompowana i dzieki temu brak wody jest zjawiskiem powszednim. W szatni jest brudno, ławki sã zawsze mokre i śliskie. Miedzni również nie starzeja. Jeszcze gorzej przedstawia się sprawa wazien. Zwykle, jeśli jest gorąca woda, to

brak zimnej i odwrotnie. Oc zarządzającego łaźnią możnã uslyszec zawsze jedną i tę samã odpowiedź: „wpuscicę was do łaźni, lecz za brak wody nie odpowiadãm”.

Brudny w łaźni mogą stać się źródłem chorób zakaźnych, lecz sprawã tą nieestety. Wydział Ochrony Zdrowia nie raczy się zainteresować.

L. Lebediew

WYPADKI

Grajewska RWM NKWD BSRR wykryła bandę złodziei, składającã się z 9 osób. Na czele bandy stali Podbilski Stanisław, Witkowski Antoni, Sawicki Józef i inni mieszkańcy wsi Dolegi, gm. Szczuczynskiej. W ostatnich dniach miesiąca stycznia 1940 r. banda ta dokonała kradzieży 10 ton owsa i żyta, stanowiącego własność komitetu Szczuczynskiego. W toku śledztwa wszyscy przyznali się do winy. Sawicki Józef, Witkowski Antoni i Januszewski Czesław zostali aresztowani. Złodzieje zostali pociągnięci do odpowiedzialności sądowej.

mieszkańców gminy Pruskiej, zastraszał włóścian i kupców, składając się z bezcen, po cenach ustalanych przez niego samego. Śledztwo w toku.

Grajewska RWM NKWD BSRR zaaresztowała Rubina Achezora Szmulowicza, mieszkańca m. Raigrodu, który skupując było u

Grajewska RWM NKWD BSRR w m. Grajewie wykryła oszustów — Nowickiego Antoniego syna Waleriana i Wisniewską Helenę córkę Józefa, którzy systematycznie oszukiwali przyjeżdżających włóścian, sprzedając im opakowane brudne szmaty zamiast cennych towarów i sukna. Obawiając się zdemaskowania, zabrali oni włóścianom, kupującym towary, rozpakowywać paczki w miescie. Tã drogã Nowicki i Wisniewska uzyskali 600 rubli. Oszuści zostali zdemaskowani i pociągnięci do odpowiedzialności sądowej.

SPROSTOWANIE

Do poprzedniego numeru naszego dziennika nie z winy redakcji wkradła się omyłka. W spisie członków dzielnicowej komisji wyborczej Nr. 80 nie-kształowno zostało nazwisko

członka komisji. Wydrukowane: „Jasiński Piotr Jakowlewicz”, winno być: Jamński Piotr Jakowlewicz.

Redaktor odpowiedzialny: P. S. POTASZKIN.

Przewodniczący Centralnego Komitetu Wykonawczego ZSRR.
M. KALININ
Sekretarz Centralnego Komitetu Wykonawczego ZSRR.
A. GORKIN